

Dinesen: Det er kun tre korte Bemærkninger, jeg vil gjøre. Den første angaar Vædringsforslaget under Nr. 63 vedrørende Forslag af Indenrigsministeren om en Bevilling af 1,475 Kr. til Udvidelse af Afløb fra Frederiksborg Slotsløb, hvilket Forslag staaer utiltraadt. Efter de Oplysninger, hvoraf vi vare i Besiddelse, da Sagen forhandlede i Finantsudvalget, skjønner Mindretallet ikke, at den Foranstaltning der her er foreslaaet bevilget, er tilstrækkelig til at opnaa det Niemed at fikke det fornødne Afløb under stærk Vandtilstrømning fra Slotsløben, og det ses ogsaa, at det var Grunden til, at det ikke blev tiltraadt. Efter de Oplysninger, jeg senere er kommen i Besiddelse af, frygter jeg for, at Forholdene ved Frederiksborg Slotsløb med Hensyn til Vandafløb let kunne blive saaledes under stærk Vandtilstrømning efter stærkt Tøbrud, at den Etade, der kan se, vil være forholdsvis betydelig, saa at der endogsaa kan blive Tale om, at man kommer til at gribe til ekstraordinære Midler for at afhjælpe de Mangler, der ere til Stede. Jeg skal imidlertid kun opfordre den høitærede Indenrigsminister til paany at overveie, om det ikke vilde være rigtigt at gaa til den omfattende Foranstaltning, hvorom der i Skrivelse fra Ministeriet til Udvalget er Tale, men som kun kan gennemføres efter forud afholdt Vandvæsenkommission. — Dernæst vil jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 82 angaaende Tilskud til Skytteforeningerne, hvor der ved Vædringsforslag fra Indenrigsministeren er begjæret en Forhøielse af dette Tilskud paa i Alt 8,000 Kr. Det er første Gang, at Flertallet her i Thinget modsætter sig, at der strides frem i Retning af at støtte Skyttebevægelsen her i Landet. Jeg kan ikke Andet end beklage, at dette er Tilfældet, idet jeg tror, at denne Forhøielse af Tilskudet hertil er meget nødvendig, for at Sagen kan vedblive at have den Vægt, som den nu har havt i en ikke saa ganske kort Aarvælle. Man er nu kommen til ogsaa at søge en Bevilling for at støtte de Instruktører, Underofficerer fra Garnisonerne og Andre, som drage ud i Landkredsene for at foretage Uvelser saavel i Stydning som i Gymnastik. Naar det nu af den ærede Ordfører blev anført — og jeg skjønner ikke, at han har anført andre Grunde end den, at det først

var ved 3die Behandling, at dette Forslag fremkom — skal jeg tillade mig at oplyse, at disse Vædringsforslag til Finantslovens Behandling i Folkethinget om Forhøielse af Bevillingerne til Skytteforeningerne, som de have været fremsatte i de foregaaende Aar, ingeninde, saa vidt jeg erindrer, ere komne førend til Finantslovens 3die Behandling, Forholdet er nemlig det, at Skytteforeningernes Repræsentantskab først sent paa Efteraaret er i Stand til at kunne forberede Sagen og ved den Generalforsamling, som afholdes her i Byen, tage de endelige Beslutninger, som maa til, forinden man kan lade sine Begjæringer gaa til Indenrigsministeriet, og naar man altsaa tidligere har ment at kunne følge de Indstillinger, der ere fte for denne efter min Opfattelse meget vigtige Sag, skjønner jeg ikke, at der er Noget i Veien for, at man ogsaa nu maatte kunne gjøre det. — Det 3die Spørgsmaal, som jeg vil nævne med et Par Ord, er Vædringsforslag til § 27 under Nr. 368, hvor den høitærede Indenrigsminister begjærer gjenoptaget en ved 2den Behandling forkastet Bevilling af 130,000 Kr. til ekstraordinære Arbejder ved Esbjerg Havn. Dette Forslag staaer utiltraadt af noget af Udvalgets Medlemmer. Jeg vil gjerne her gjøre gjældende, at naar jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, er det af den Realitetsgrund, at jeg nærer megen Tvivl om, efter Alt, hvad der foreligger, og efter hvad jeg har gjort mig bekyndt med om den Sag, at det er en rigtig Veie, Kommissionen her foreslaar at gaa med Hensyn til Esbjergs Havns Udvidelse. Det staaer for mig som saare tvivlsomt, om det vil være rigtigt at anvende saa store Bekostninger til at udvide og forbedre Dokhavnen ved Esbjerg, og om det ikke langt snarere vilde være rigtigt at foretage saadanne Forandringer ved Forhavnen, at man udvider og forbedrer denne paa en saadan Maade, at den kan optage i det Væsentlige den Trafik, som dels er og dels kan ventes i Fremtiden at ville udvikle sig. Det er jo en Kjendsgjerning, at en stor Del af de Havne, der ligge ved Nordsøens Kyster, ingenlunde ere Dokhavne, men i de fleste Tilfælde aabne Havne, hvor man søger at indrette sig saaledes, at man kan anlægge Møler, der ere byggede med det Maal for Die, at der kan lægges til længere ude eller